

Spørgsmaal blive bragte frem — det være sig nu, at det seer næste Finantsaar eller til et andet givet Tidspunkt — de da vilde blive modtagne med Velvilje af Rigsdagen selv og vilde kunne sættes igjennem. Det er dette, jeg troer, der maa lægges meest Vægt paa; og efterdem det nu alt har vist sig, at en saadan Stemning er tilstede, forekommer det mig, at der maatte være Opfordring for den ærede Landsthingsmand til at tage Forslagene tilbage, saa meget mere, som det unægtelig vil være en falsk Stilling, hvort man vil blive sat, naar disse Ændringsforslag kom til Afstemning, og, som jeg maatte haabe, vilde blive forfaste, uagtet jeg paa den anden Side haaber, at den store Majoritet er for dem.)

Drejer: Forinden jeg endelig erklærer mig om at tage Ændringsforslagene tilbage, maa det maaffes være mig tilladt at anføre en yderligere Grund for det Unstelige i, at Loven kunde modtage de foreslaaede Forandringer, den nemlig, at Forandringen vil tjene til at betage Loven et Udseende, der formeentlig maa befrygtes at kunne foranledige vrangte Anskuelse med Hensyn til den Indflydelse, hvorved Loven har faaet den Stikelse, den nu har. Saaledes som Loven nu foreligger, forekommer det mig, at samme derved, at Embeder af en særdeles Vigtighed, Ansvarsfuldhed og Betydning ikke ere stillede blandt dem, der give Pensionberettigelse, medens andre Embeder, der for den almindelige Betragtning maag vise sig som af en langt ringere Vigtighed og Betydning, ere tillagte saadan Ret, — let kan forlede Folk til at troe, at dens Opstilling af Embederne er fremgaaet enten af et Læringskast eller af reent personlige Hensyn. Det vilde gjøre mig ondt, hvis en saadan Mening skulde gjøre sig gjældende; jeg anser den naturligtvis i saa Fald for aldeles urigtig, men desuagtet vilde sli Misfjendelse være uheldig; den vilde ryste Afgørelsen for Loven. Næst denne Betragtning skal jeg tillade mig at erklære, at jeg, efterdem Sagen nu er fillt, og idet jeg antager, at den ærede Ministers Udtalelser bekræfte den Opfattelse, at §§ 8 og 9 ikke, som det ved første Blik kunde synes, endelig afgjøre Spørgsmaalet om vedkommende

Embedsmands Berettigelse til Pension, samt idet jeg holder mig overbevist om, at ikke blot den Minister, der nu har udtalt sig — og som jeg saa stærkt som Nogen ønsker, maa blive istand til at oplysde det Tilfald, om jeg tør kalde det saaledes, der ligger i hans Udtalelser — men ogsaa en følgende Minister, om en saadan skulde komme, maa i hvad der er passeret, finde en uafviselig Opfordring til snart at tage Sagen under ny Overvejelse og ordne den i Overensstemmelse med de her stete Udtalelser — tager mit Ændringsforslag tilbage, for at ikke Andre, der skulle nyde Godt af Loven, skulle blive berøvede dette Gode, ved at Loven trænges tilbage. Det er da ogsaa Forslaget til § 6, jeg tager tilbage, paa dette naturligtvis i Realiteten er af mindre Betydning.

Formanden: Hvis Ingen optager Forslagene, vilde de altsaa falde bort (Ophold). De ere bortfaldne.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 4 (see Anhang A. Sp. 1363) vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Det næste Affnit, jeg sætter under Forhandling, angaaer den polytechniske Lærestanstalt, og indbefatter §§ 12—15, begge inclusive. Jeg skal indskrænke mig til at lade § 12 afstemme, hvis der ikke gjøres Paastand paa særskilt Afstemning over nogen anden Paragraph.

Drejer: Der er et Punkt i § 12, som det vilde være mig noget betryllende at faa en Forklaring af Ministeren om. Jeg kan nemlig ikke indsee, hvorfor Lærerne i Technologi ved den polytechniske Lærestanstalt er ansat med en usforanderlig Gage, og ikke i Lighed med Lærerne ved Universitetet har faaet Udflugt til Gagens succesfulde Forbedring. Det forekommer mig, at denne Mand nærmest maa sammenlignes med ialtsald endeel af de i det foregaaende Affnit omtalte Lærere, og jeg